

[Udenrigsministeren]

samarbejdet om et europæisk bidrag til den bredere internationale solidaritet.

Regeringen arbejder aktivt for fremskridt på alle disse områder inden for EF. Der er opnået visse resultater, selv om de ikke er så dybtgående og iøjnefaldende, som det kunne ønskes.

Oprettelsen af det europæiske monetære system i marts 1979 er et vigtigt skridt. Det har tilvejebragt stabilere valutaforhold blandt EF-landene og dermed bidraget til at mindske virkningerne af det internationale økonomiske tilbageslag. Regeringen går ind for, at der sker en udbygning af EMS-samarbejdet med hensyn til både dets indhold, herunder oprettelse af en europæisk valutafond, og hvad angår de deltagende lande.

Det britiske budgetproblem har som bekendt beslåglagt en stor del af EFs arbejde i den forløbne tid. Dette har formindsket mulighederne for at koncentrere arbejdsindsatsen om de efter regeringens opfattelse væsentligste problemer, nemlig økonomi, valuta og energi.

Derfor, og af hensyn til nødvendigheden af at forbedre samarbejdsklimaet, håber regeringen, at der hurtigt findes en løsning på det britiske budgetproblem.

Drøftelserne i de sidste måneder har vist en tilnærmelse af standpunkterne, uden at det dog er lykkedes at nå til enighed.

Regeringen er rede til at medvirke til et kompromis om en særordning, som kan reducere det britiske nettobidrag for en kortere periode.

Regeringen betragter det som afgørende, at en sådan løsning respekterer EF-samarbejdets principper og grundlæggende mekanismer. EF-samarbejdet er et enestående fænomen i internationalt samarbejde. Det hviler på et retsgrundlag, som sikrer de enkelte medlemslande rettigheder og pålægger dem bestemte forpligtelser.

Den fælles landbrugspolitik er hovedhjørnestenen i EF-samarbejdet. Det er ikke muligt at forestille sig en videreførelse af EF i dets nuværende skikkelse uden den fælles landbrugspolitik.

EFs finansieringssystem er bygget op omkring toldunionen og den fælles landbrugspolitik. Der er derfor en snæver sammenhæng mellem samarbejdets indhold og dets finansieringssystem.

EF udvides nu pr. 1. januar 1981 med Grækenland. Forhandlingerne med Spanien og Portugal befinder sig endnu på et forberedende stadium. Tidstabellen indebærer, at disse to lande vil kunne blive medlemmer pr. 1. januar 1983.

EF må snarest indlede realistiske og indgående overvejelser om de problemer og løsninger, som bliver aktuelle med udvidelsen til tolv medlemslande. Der er god overensstemmelse mellem denne opfattelse og regeringens holdning til varigheden af en særordning for Storbritannien.

Industrilandenes bistand til udviklingslandene har sit udspring i en følelse af international solidaritet – altså, om man vil, en erkendelse af, at de rige har en forpligtelse til at hjælpe de fattige lande. Denne solidaritet er fortsat en vigtig bærepille i vort forhold til udviklingslandene. Den seneste udvikling i verdensøkonomien har imidlertid ført til en stigende erkendelse af, at afhængigheden ikke kun er ensidig. Det er ikke kun udviklingslandene, der er afhængige af os. Vi er også afhængige af dem. Oliekrisen er det klareste bevis herpå, men der er også andre eksempler. Et træk af afhængigheden, som vi nok ofte er tilbøjelige til at glemme, er udviklingslandenes store køb af varer hos os. Det er således ubestrideligt, at havde det ikke været, fordi udviklingslandene har opretholdt deres efterspørgsel efter varer fra industrilandene, ville den krise, vore økonomier befinder sig i, have været meget værre, og arbejdsløsheden ville have været betydelig større.

I den nuværende usikre verdensøkonomiske situation har de industrialiserede lande og udviklingslandene derfor en fælles interesse i, at det internationale samarbejde i højere grad bidrager til at rette op på de skævheder og uligevægte, der stiller sig i vejen for øget vækst og udvikling i verden; og udviklingen af de fattigste lande spiller i den forbindelse en meget væsentlig rolle.

Nord-Syd-dialogen er i øjeblikket koncentreret om forberedelserne af en ny global forhandlingsrunde og af den nye internationale udviklingsstrategi for 1980'erne, som efter planen skal henholdsvis iværksættes og vedtages på FNs særlige generalforsamling, der finder sted den 25. august–5. september 1980.

Ud fra en følelse af solidaritet med de fattigere lande og ud fra en erkendelse af den